

Diumenge 30 durant l'any "A", 29 d'Octubre de 2023

De fa alguns diumenges que a l'Evangeli escoltem com a Jesús li fan preguntes capcioses, li posen trampes per intentar fer-lo caure. Avui li pregunten quin és el manament més important de tots. En temps de Jesús hi havia fins a 613 preceptes: 248 manaments i 365 prohibicions. En mig de tot aquest garbuix pregunten: ¿què és el més important de tot? Jesús respon citant un text de l'escriptura que tot jueu coneixia bé. *"Estima el Senyor, el teu Déu, amb tot el cor, amb tota l'ànima i amb tot el pensament. Aquest és el més gran i el primer de tot"*. Jesús a continuació hi afegeix: *"el segon és molt semblant: estima els altres com a tu mateix"*. Jesús enllaça l'amor a Déu amb l'amor als germans. Hi havia qui estava convençut que s'arribava a Déu a través dels actes de culte, de les ofrenes, de les pregàries. Però la primera lectura que hem escoltat, en el que després insisteix Jesús, ens deixa ben clar què vol dir estimar els altres i què és el que plau a Déu.

Jesús ens ha deixat ben clar que si no estimem els que ens envolten, no podem pas dir que estimem a Déu. La proposta de Jesús l'hem d'entendre més que com un manament o una llei, com una actitud, una manera de viure i d'entendre la vida. Perquè l'amor que demana Jesús no és res que s'imposi sinó que és quelcom que ha de sortir del cor. No es tracta de saber quin és el manament més important sinó que hem d'estar convençuts que tots dos són inseparables i que l'un està estretament lligat a l'altre. Estimant a Déu estimarem els germans i estimant els propers estimarem Déu.

Com podem concretar en la vida de cada dia aquest amor a Déu i al proïsme? Podem començar essent agraïts a Déu que ens ha donat la vida, la fe, la família i tot el que tenim. Agrair a Déu la capacitat que tenim de perdonar, de superar el desànim i de tornar a començar sempre. Estimo a Déu, sobretot, si escolto la seva paraula i deixo que aquesta paraula entri dins el meu cor i vagi transformant la meva vida. Si deixem entrar Déu en la nostra vida, per allà on passem deixarem una empremta d'estimació. Estimar els altres vol dir intentar fer possible que els altres puguin arribar a tenir allò que jo més valoro: diners, afecte, alegria, esperança, possibilitats socials i culturals, llibertat, seguretat. I al mateix temps intentar evitar els altres allò que a nosaltres no ens agrada: sentir-nos oblidats o arraconats, infravalorats, viure en la tristesa i la inseguretat.

Després d'escoltar i reflexionar sobre la paraula de Déu, preguntem-nos avui nosaltres com estem d'estimació a Déu i a les persones que tenim a prop. Que aquesta Eucaristia ens doni forces a ser de veritat persones que es deixen guiar per l'amor a Déu i als altres.

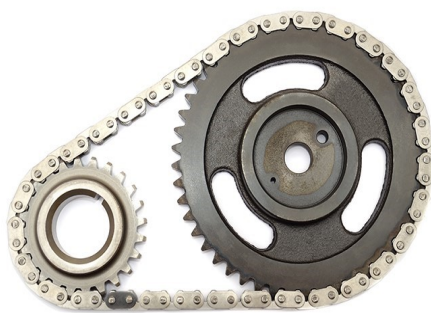
Parròquies de l'Arxiprestat de Banyoles

Suplement Parroquial

29 d'octubre de 2023

INCULCAR O TRANSMETRE?

Hi ha qui creu que l'única explicació satisfactòria perquè avui dia hi continuï havent-hi gent amb fe rau en el verb inculcar. Per a aquesta gent, els creients ho serien simplement perquè algú del seu entorn més proper els ha inculcat la fe. I alhora, el fet que l'Església avui dia segueixi tan interessada en l'educació s'explicaria precisament perquè els col·legis són una eina ideal per dur a terme aquesta inculcació de la fe i dels valors cristians als nens.

Les diferents definicions del verb inculcar que trobem al diccionari fan alguna referència a la força i l'afany. Per tant, si apliquem aquest verb a la fe, es podria treure la conclusió que, amb insistir i repetir els seus conceptes, valors i pràctiques fonamentals, n'hi hauria prou per assegurar que aquesta quedés inserida en els individus. Però veient la realitat en multitud d'ocasions ens demostra el contrari.

En aquest sentit, crec que és molt més encertat a l'hora de parlar de la fe, l'ús del verb transmetre. Com que aquest verb té un matis molt diferent de l'anterior i, el que és més important, no té els tints voluntaristes i d'esforç amb què es caracteritza el verb inculcar. Qui transmet, busca comunicar alguna cosa important per a la seva vida, quelcom que ha encarnat en la seva existència i que l'ha configurat com a persona. I ho fa respectant la llibertat i sobretot la individualitat de l'altra persona. Assumint que l'altre ha de fer seu aquest missatge perquè així pugui transmetre'l a altres persones. I sobretot, sabent que no tot depèn del seu esforç i interès, sinó que, en la transmissió de la fe, juguen un paper molt important l'acció de Déu i l'actitud del receptor.

Per això, crec que és molt important que prenguem consciència que el que intentem fer a la nostra vida és transmetre la fe que altres ens van transmetre. Això ens ajudarà a defensar-nos quan hi hagi qui ens acusin de voler inculcar o fins i tot influenciar les persones. Però, sobretot, ens donarà unes claus molt diferents per integrar els èxits i els fracassos de la nostra pastoral. Com que som transmissors d'una cosa que no és nostra però que, alhora, necessita del nostre esforç i interès perquè pugui arribar a encarnar-se en els altres.

Dani Cuesta, sj <https://pastoralsj.org/creer/>

FESTA DE TOTS SANTS

Comencem el mes de novembre amb la festa de Tots Sants. Els sants són companys de camí. Viure en la seva companyia ens estimula en el nostre camí de fe. Homes i dones de totes les èpoques, de tots els estats de vida, que han viscut la seva vida terrenal en les dificultats i febleses, però amb la gràcia de la fe. Han esdevingut imatge de Crist per tot el món.

Sants i santes, més o menys coneguts, que han viscut al llarg de la història han posat a Jesús en el centre de la seva vida i s'han convertit en models per a nosaltres. També són intercessors nostres, davant Déu.

RECORD DELS DIFUNTS

L'endemà de Tots Sants recordem tots els nostres difunts. Donar gràcies a Déu pels innumbrables testimonis que ens han deixat. Preguar pels nostres difunts i pels que no sabem, però que Déu mai els oblida.

AQUESTA SETMANA

Moviment Parroquial

HORARI D'HIVERN: Hem entrat a l'horari d'hivern. Per això la missa del vespre, dels dies feiners de dilluns a divendres) a Santa Maria dels Turers, s'avança mitja hora, passant a celebrar-se a 2/4 de 8. Això començarà demà dilluns, dia 30 d'octubre. Els dissabtes i vigílies de festa, la missa continua a les 8 del vespre

CASTANYAD, A DE CÀRITAS: Per a tothom que desitgi participar-hi. Al mateix temps podrà rebre informació i visitar els locals de Càritas. Serà el dimarts, dia 31, de 2/4 de 5 a 2/4 de 6 de la tarda, a la pista de la parròquia de Sant Pere.

DIMECRES: TOTS SANTS: És festa de precepte i les misses a Banyoles seran com les diumenges, tan les del dia com les anticipades. (Menys a La Clínica que el dimarts no hi haurà anticipada)

FER-SE SANT.

Jesús,
En la meva vida quotidiana,
Estic cridat a ser com tu.
Estic cridat a ser sant!
Jesús, ajuda'm:
A Obrir els ulls per veure els que em necessiten.
A Obrir les meves mans per compartir amb els que no tenen res.
A Obrir els meus llavis per regalar el meu somriure als que estan tristos.
A Obrir el meu cor per estimar els que són rebutjats.
A Obrir les meves orelles per escoltar la teva paraula i posar-la en pràctica...
Gràcies Jesús

(Glem)

En les misses del 30 d'octubre al 5 de novembre de 2023 pregarem per:

A Santa Maria

A Sant Pere

Dilluns	7,30 v	Pepita Castany i difunts de la seva família; Família Font Soler i Pons Banal; Tots els difunts;	7 t.	Ànimes
Dimarts	8 v	Família Bosch Ferrermoner	7 t	Ànimes
Dimecres	10 m.	Encarna Malagón Marchal (Aniv.); Carme Riera Pujol; Joaquim Tarafa José; Felip Sánchez Matas	11 m.	Ànimes
	12	Família Genover Bosch; Manuel Cano		
	8 v	Família Serrat Comalada		
Dijous	7,30 v	Família Estudis Cos; Família Bassó Birulés	7 t	Ànimes
Divendres	7,30v.	Difunts Ribas;	7 t.	Ànimes
Dissabte	8 v	Carles Bassó Albertí; Pilar Noguer i Josep Viñoles; Joan Puigdevall; Josep Güell i Mria Casademont	7 t.	Narcís Costabella i Família
Diumenge	10 m.	Intenció Particular;	11 m.	Pilar Pagès Vila i Pere Terradas Trias i Família
	12	Lluís i Rafel Juncà i Teresa Llurba; Mercè i Lluís Anglada i Família; Lúcia Torrent Vilà		
	8 v.	Comunitat Parroquial		

PREGÀRIA PEL DIA DE DIFUNTS

Pare nostre, Déu de la vida,
recordem avui tots els nostres germans i germanes que ja han acabat el seu camí per aquest món;
i ho fem amb la confiança de saber que han estat acollits a casa teva, que tu ens dius que és també casa nostra.
Et donem gràcies, Pare, per l'esperança que ens ofereixes, pel teu desig que tothom arribi a la plenitud de la vida, que és la comunió amb tu i amb tota la humanitat en un univers renovat pel teu amor.
Et preguem per totes les famílies que han perdut alguna persona estimada durant tot aquest any.